

„Werk in Hoogeloon voor mij vakantie”

(Door Hennie Jeuken)

HOOGELOON - „Ook al is dit opgraven een deel van mijn stage, ik heb toch een vakantiegevoel. Het klikt goed tussen mij en de studenten die hier werken. Tot eind augustus blijven we doorgraven. Volgend jaar april beginnen ze weer. Zoals ik er nu over denk, zal ik er dan ook bij zijn.”

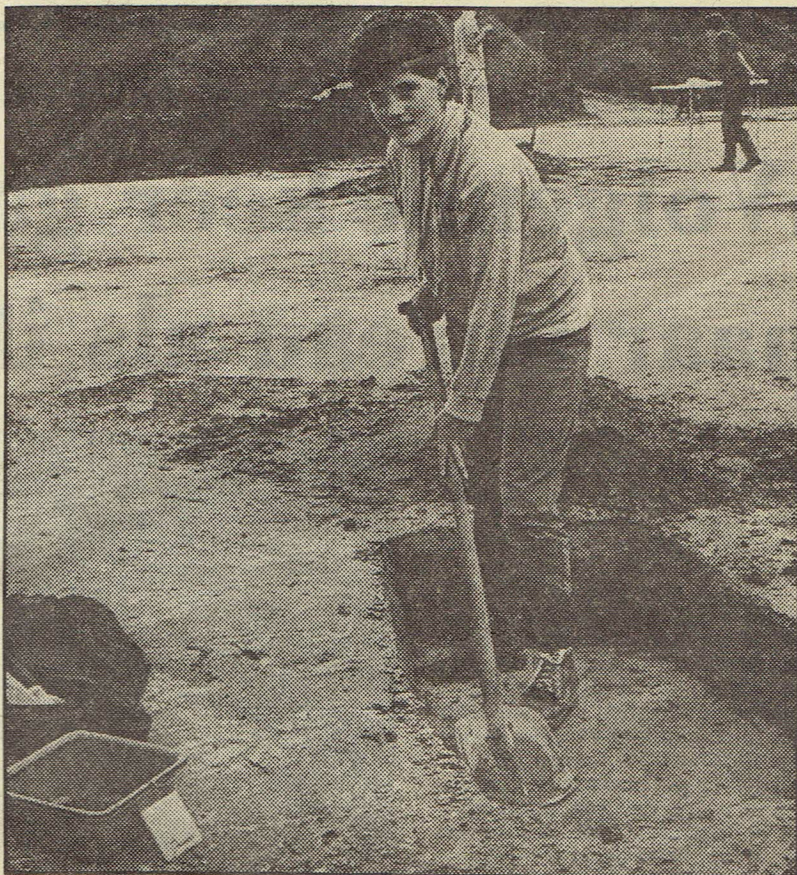
Mercy Feldbrugge (19) steekt in het 'kotje' op het Hoogeloonse opgravingsveld van wal. De uit het Ierse Shanahoe afkomstige studente archeologie heeft het uitstekend naar haar zin in het Brabantse land. Samen met ongeveer dertig studenten van de Vrije- en Gemeente Universiteit Amsterdam helpt ze deze zomervakantie mee aan het opgraven van de Romeinse villa op de Kerkakkers.

„Ik ben nu drie weken bezig met het tekenen van grondsporen, spitten, schaven en opgraven. Af en toe vind ik scherven of glas uit de Romeinse tijdperk of de Middeleeuwen. In het begin werd ik laaiend enthousiast als ik ook maar iets naar boven haalde. Nu ben ik sceptischer, ik herken steeds meer. Het juichen blijft dan eerder achterwege.”

Mercy Feldbrugge mag dan minder juichen, ze is er zich terdege van bewust dat Hoogeloon een leerschool is. Ze wil ervaring opdoen. Want zoals ze zelf zegt: „Archeologie is voor 95 procent werken in de praktijk. Je moet leren herkennen en daarvoor moet je zoveel mogelijk graven. Het theoretische gedeelte is goed voor de overige vijf procent”.

Zundert

De toekomstige archeologe verhuisde vijf jaar geleden met haar familie vanuit Ierland naar het bij Breda gelegen Zundert. Ons land is haar niet vreemd. Vader Feldbrugge is een 'rasechte Hollander'. Vanaf haar geboorte draagt ze de Nederlandse nationaliteit en ook spreekt ze de taal vloeiend. Toch kan de Ierse haar moederland niet loslaten. „Minstens een keer per jaar ga ik er terug om vrienden en familie op te zoeken. En om te graven na-

tuurlijk want in Ierland ligt een complex grafheuvels van tweehalfduizend voor Christus. Vanaf mijn zestiende doe ik daar samen met een professor van de Universiteit uit Dublin opgravingen. Tja, ik ben altijd al een geschiedenisfreak geweest.”

Af en toe heeft Mercy Feldbrugge moeite met de levenswijze van de Nederlandse jongeren. „Ik heb veel extremere opvattingen over bijvoorbeeld misdaad, drugs, sex en dat soort dingen. Ik ben katholiek opgevoed. In Ierland noemden ze ons op dat gebied vrijzinnig maar hier behoren we tot de groep van behoudende katholieken. De Nederlanders zijn meer vrijdenkend. Soms kan ik bepaalde dingen niet begrijpen. Bijvoorbeeld dat mensen samenwonen en dan toch naar de

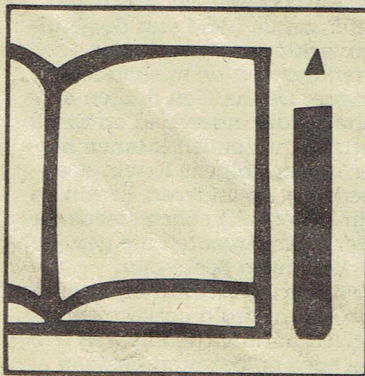
● De uit Ierland afkomstige Mercy Feldbrugge aan het werk bij de opgraving in Hoogeloon.

kerk gaan; dat is voor mij een hele gewaarwording. Ik ben wel progressiever geworden maar de mentaliteit van de Nederlandse jongeren zal ik nooit overnemen”.

Die mentaliteit hoeft ze ook niet over te nemen want sinds een jaar vertoeft de Ierse in Engeland. Ze studeert archeologie aan de Universiteit van Londen. Hiervoor heeft ze bewust gekozen. „Het Engels is een wereldtaal en daar kan ik straks overal mee terecht. Verder heb ik Londen om academische redenen gekozen. De school heeft een goede naam”.

Gezellig

Omdat ze in haar vakanties vaak naar Zundert trekt en Romeinse villa's haar interesse hebben, zoekt de studente het deze zomer in Hoogeloon. Via haar school in Londen en de Universiteit in Leiden kwam ze aan het adres op de Kerkakkers. Ook al staat ze van 's morgens half negen tot 's avonds half zes in het open veld, ze zou het voor geen goud willen missen. „We logeren in een kampeerboerderij. Dat is harstikke gezellig. 's Avonds pakken we op zijn tijd het busje en zoeken de café's in de omgeving op.”

Gastenboek